پیکارپامیر
۲۰۱۶ /۰۳ /۳

وقایع افغانستان از ۲۰۰۱ تا ۲۰۱٤ میلادی

(بخش٤٠)

به سلسلهٔ برگزاری کنفرانسهای بین المللی پیرامون افغانستان میخوانید:

کنفرانس ماسکو:

این کنفرانس بین المللی، بتاریخ هشتم ماه مارچ سال ۲۰۰۹ میلادی تحتِ عنوان " **بُحرانِ افغانستان، سناریوهای ممکنِ انکشاف"** در مسکو دایرگردید، بصورت خاص روی مسایلِ مبارزه علیه تروریسم و قاچاقِ موادِ مخدر بحث صورت گرفت و توافقاتی در جهتِ همکاریهای مشترکِ منطقه یی دراین باره به عمل آمد. گفتنی است که مقام های روسیه، همیش ازناحیهٔ کشتِ کوکنار و قاچاق مواد مخدر از افغانستان به آن کشور، طی نشست ها، مصاحبه ها و سخنهای شان شکایت سرداده و آمارهایی از مرگ و میرشهروندان روسیه را نیز به نشر رسا نیده اند.

کنفرانس دوبی

به روزهای چهاردهم وپانزدهم ماه مارچ سال ۲۰۰۹ میلادی، کنفرانس بین المللی دیگری تحت عنوان " **تضمین موفقیت** " به اشتراکِ سی کشورِجهان در شیخ نشینِ دوبی دایرگردید و ظاهراً رو ی موضوعاتی ازقبیل امنیت، انکشاف اقتصادی، نقشِ قانون و حکومت داری خوب، ثبات منطقه، کُمکهای بین المللی و استراتژی نظامی، بحث بعمل آمد. گفته شد که مبتکرِ اصلی تدویرِ این کنفرانس، زلمی خلیلزاد و سخنگوی عمدهٔ آن، داکتررنگین دادفرسپنتا وزیرامورخارجهٔ وقتِ حکومتِ حامد کرزی بود. باید افزود که کنفرانس دوبی، برخلافِ سایرِ کنفرانسها درمورد افغانستان، انعکاسِ محدود ترو نقاطِ نظرمغشوش تری ازخود به نمایش گذارد. یعنی پوششِ گسترده یی ازآن دررسانه های مختلف صورت نگرفت. دراین کنفرانس، علی احمد جلالی سابق وزیرامور داخله، عبدالله عبدالله سابق وزیرامور خارجه و اشرف غنی احمدزی سابق وزیر امورِ مالیهٔ افغانستان نیز اشتراک ورزیده بودند .

کنفرانس هالند

به همین سلسله، یک کنفرانس یکروزه هم بتاریخ سی ویکم ماه مارچ ۲۰۰۹ میلادی در " هاک" مرکزکشور پادشاهی هالند به اشتراکِ نود کشورِ جهان درمورد افغانستان دایر شد. دراین کنفرانس نیز که تحتِ نظارتِ سازمان ملل دایر شده بود، حامد کرزی رییس جمهور و داکتر دادفرسپنتا وزیرامور خارجهٔ دولتِ وی اشتراک نموده بودند. اعضای اشتراک کننده دراین کنفرانس را غالباً وزرای امور خارجهٔ کشورهای مختلف تشکیل میداد و بهمین اساس، " ماکسیم ورهاجن" وزیر امورخارجهٔ هالند نقش عمده یی را در این گردهمآیی بین المللی ایفا نمود .

باید متذکرشد که تقریباً برای نخستین بار در این کنفرانس، طرح (مذاکره و مصالحه با گروه طالبان) ازسوی رییس جمهور افغانستان درمیان گذاشته شد. اشتراک کننده گان دراین کنفرانس، مسایل صلح و امنیت و باز سازی افغانستان را مطرح نمودند و نماینده های کشورها بالنوبه سخنانی ارائه داشتند و قطعنامه یی صادرشد، ولی مانند سایرکنفرانسها، برای مردم افغانستان واوضاع آن کشورنتیجهٔ دلخواهی ببار نیاورد .

کنفرانس دوم لندن

"گوردون براون" صدراعظم انگلستان، به سلسلهٔ براه اندازی یک سلسله اقداماتِ سیاسی و تبلیغاتی، یک کنفرانس بین المللی دیگردرموردِ افغانستان را در لندن پایتخت آن کشور دعوت و میزبانی نمود. این کنفرانس که بتاریخ بیست و هشتم ماه جنوری سال ۲۰۱۰میلادی دایرگردید، "براون" صدراعظم و وزیرامورخارجهٔ انگلستان و نیز حامد کرزی رییس جمهور افغانستان درآن سخنرانی نمودند. به تعداد شصت کشورجهان، دوازده مؤسسهٔ بین المللی و پانزده

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ

کشورِ ناظردرکنفرانسِ مذکوراشتراک داشتند. اگرچه اعضای کنفرانسِ لندن، همانند سایرِ کنفرانس های بین المللی، روی موضوعات مکرر مانند مبارزه علیه تروریسم، کاهشِ موادمخدر، انکشافِ حکومتداری بحث وسخنرانی کردند و اما، آنچه دراین کنفرانس تا حدی برجسته گی داشت، عبارت بود ازهمکاری با نیرو های امنیتی افغان و انتقالِ مسوولیتها غرضِ تأمینِ امنیت به آنها، ارسالِ تیم آموزگارانِ نظامی برای پولیس و اردوی افغانستان، بازگشتِ مهاجرین افغان بداخل کشوروطرح و تأیید مذاکره با گروه طالبان و تدویر یک "لویه جرگهٔ" دیگردرکابل بود واما، بگونهٔ رسمی، سه شعارعمدهٔ **" امنیت "** ، **"حکومت داری "** و **" انکشاف و همکاریهای منطقه ای "** درکنفرانس دوم لندن مطرح بود و تعهد هایی نیزبرمحور همین سه شعارصورت پذیرفت ویا بعبارهٔ دیگر، سرخطِ مسایلِ موردِ بحث دراین کنفرانس را میتوان چنین بیان نمود :

***انتقالِ مسوولیت های امنیتی از نیرو های ایساف و ائتلاف بین المللی به نیرو های امنیتی ملی افغانستان تا ختمِ سال ۲۰۱٤ میلادی**

***طرح و راه اندازی برنامهٔ صلح و ادغامِ مجدد { گروه طالبان در مکانیسم دولتی افغانستا)**

***تأکید و تمرکز بر اولویت ها و ساختارِ تجدید نظر شدهٔ ستراتژی انکشاف ملی افغانستان .**

همچنان، برای نخستین بارطی این کنفرانس فیصله صورت گرفت تا پنجاه درصد مجموع کمُکهای بین المللی برای افغانستان، به دولتِ این کشورتعلق گیرد. یعنی مصارفِ پنجاه درصد کمُکها باید ازکانال بودجهٔ ملی افغانستان انجام داده شود .

تبصره ها و تحلیل هایی که درمورد کنفرانس لندن ازطرف تحلیلگرانِ داخلی و خارجی صورت گرفت، تدویرِ این کنفرانس را از یکطرف وسیله یی برای تقویتِ موضع متزلزلِ " گردون براون" در داخلِ انگلستان ودربرابرحزب مخالف دانستند وازسوی دیگر، تلاش غرضِ حمایت وتقویتِ افکارآشتی جویانهٔ کشورها دربرابرگروه تروریستی طالبان واستحکامِ نقش و سهمِ انگلستان درامورداخلی افغانستان در دراز مدت خواندند .

نکتهٔ دیگرقابل تذکراینست که طی همین کنفرانس، تشکیل " شورای عالی صلح" با گروه طالبان نیزتصویب گردید و مبلغ یکصد و چهل ملیون دالر برای مخارج (علنی و پنهانی) این شوراختصاص داده شد .

تذکراین نکته جالب خواهد بود که تقریباً یکسال قبل ازتدویرکنفرانس لندن، یعنی درروزهای چهارم تا ششم ماه دسامبر سال ۲۰۰۹ میلادی، وزرای امور خارجهٔ بیست و دو کشور جهان دروشنگتن گِرد آمده و پیرامونِ کنفرانسِ لندن که یکسال بعد ازآن دایرمیشد، فیصله هایی را بعمل آوردند. جالب این بودکه نشستِ مذکور اصلاً در غیابِ نمایندهٔ افغانستان صورت گرفت .

قرارگزارشِ محرمانه درآن سال، یکی از وزرأ امورخارجهٔ سابقِ اسراییل نیز درچنین نشست سیاسی اشتراک ورزیده بود. این نکتهٔ جالب و سؤال برانگیزبود، بدین معنا که از یکطرف، بیست و دوکشورِجهان بدون آنکه ازحکومتِ افغانستان دعوت بعمل آورند، درمورد این کشورو آیندهٔ آن جلسه دایرمیکنند و ازسوی دیگر، دیپلوماتِ ارشدِ حکومتِ اسراییل درآن اشتراک میکند، بدون آنکه این کشور، حتا رابطهٔ عادی دیپلوماتیک با افغانستان داشته باشد. کشورهای اشتراک کننده دراین نشست عبارت بودند از :ایالات متحدهٔ امریکا، آیسلند، کانادا، اسراییل، ایتالیا، سویدن،آلمان، مکزیک، روسیه، هنگری، نیوزیلند، اردن، اسپانیا، دانمارک، تایلند، لوگزامبورگ، انگلستان، هالند، فرانسه و ناروی .

چنانکه طی صفحاتِ گذشته ملاحظه فرمودید، مقدماتِ طرح آشتی با گروه طالبان و برگردانیدنِ آنان به قدرت دولتی، مدتها قبل بوسیلهٔ نیروهای ارتش و استخباراتِ انگلیس درمنطقه و قلمرو افغانستان، با برقراری روابط مخفیانه، ارسالِ سلاح و مهمات، سپردنِ بعضی ازمناطقِ آزاد شده بصورت عمدی برای طالبان، انصراف از جنگهای مؤثرعلیه آنان، اشاره ها و اظهاراتِ دیپلوماتیک و غیره ، چیده شده بود و برای آنکه این طرح انگلیسی شکل و ماهیتِ قانونی و بین المللی بخود اختیار نموده و تأییدِ سایرِ کشورها را حاصل کند، کنفرانس دومِ لندن بگونهٔ ماهرانه یی دایر شد و مقام های انگلیسی با این حرکت، درجهتِ تحمیل و تطبیقِ این برنامه بالای سایر کشورهای جهان نیز به پیروزی نایل آمدند .

یکی دیگر از فیصله های کنفرانس دوم لندن، انتقالِ مسوولیت های امنیتی از نیرو های ایساف و ائتلاف بین

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ

المللی به نیرو های امنیتی ملی افغانستان تا ختم سال ۲۰۱٤ بود و بهمین منظور، اعضای کنفرانس درعین حال، متعهد به تقویت نیرو های ارتش افغانستان تا سال موعود شدند .

، پس از بحث و گفت و گوهای لازم، فیصله بعمل آمد تا کشور های اشتراک کننده، وجه پانزده ملیارد دالربرای پنج ساله آیندهٔ افغانستان بپردازند.جانبِ افغانستان، همانند کنفرانسهای قبلی، یکبار دیگر به این کنفرانس نیزتعهد سپرد که در راهِ ایجادِ یک ادارهٔ شفاف و پاسخگو، مبارزه با مواد مخدر، مبارزه با هراس افگنی و رعایتِ حقوق بشرکار کند. (آنچه که بدان هرگز توجه جدی مبذول نشد (!منابع آگاه درآن زمان، تدویرِ این کنفرانس و فیصله های آن را که بنام " توافقنامهٔ افغانستان " مسما گردید، یک اقدامِ بزرگ پس از کنفرانس بُن تلقی کردند. جانبِ حکومتِ افغانستان درابتدا، وجه چهل ملیارد دالر را ازکشور های اشتراک کننده در این کنفرانس مطالبه نمود، ولی عاقبت، چنین فیصله صورت گرفت که مبلغ پانزده ملیارد دالر به منظورِ تأمینِ امنیت، حاکمیتِ قانون و حقوق بشر، توسعهٔ اقتصادی و اجتماعی، ایجادِ زیر ساختهای مواصلاتی، تأمین انرژی، استخراج و بهره برداری ازمنابع طبیعی، تهیهٔ منابع آب، توسعهٔ شهری، حفظ محیط زیست، آموزش و پرورش، تقویتِ تحصیلاتِ عالی، حفظ میراث های فرهنگی، توسعهٔ کشاورزی و دامداری، مبارزه با موادمخدر، فقرزدایی، بهداشت، ایجاد کاروحمایت ازحقوقِ زنان وامثالهم تا پنج سال دیگر دراختیارِدولتِ افغانستان قراردهند .

کنفرانس کابل

در روزبیستمِ ماه جولای سال ۲۰۱۰ میلادی نیز کنفرانس بین المللی دیگری با اشتراک وزرای امور خارجهٔ بیش ازهفتاد کشورِ جهان مانند فرانسه، چین، جاپان، ترکیه، ایران، روسیه، کانادا، آلمان، جمهوری چک، سویدن، پاکستان، مصر، ایتالیا، قزاقستان، هند، زیلاند جدید، امارات متحدهٔ عربی، مسوولِ سیاستِ خارجی و امنیتی کمیسیون اروپا، نمایندهٔ شبکهٔ انکشافی آغا خان و غیره، تحت عنوان " **پروسهٔ کابل** " در شهر کابل دایر گردید. کنفرانس، ضمن تماسگیری باموضوعاتِ مختلف مانند بازسازی افغانستان، تأمین امنیت، فراهم آوری زمینه های حکومت داری بهتر، مصالحه با طالبان، پرداختِ پنجاه درصد کُمکهای مالی بین المللی به دولت افغانستان وغیره، تعهد سپرد که مبلغ بیست ملیارد دالر برای افغانستان مساعدت نمایند. اما رویداد های بعدی با وضاحت نشان دادند که آنهمه تعهدات، تنها روی کاغذ بود وبس. زیرا اوضاع و حقایق درافغانستان ومنطقه بخوبی نشان دادند که کشورهای همسایه، بخصوص روسیه، ایران و پاکستان، درچنین حالتی که افغانستان درنتیجهٔ استمرارجنگها و کشتار ها ی چندین ساله، حیثیت بیماری را دارد که بمشکل میتواند سرِ دوپا بایستد، بگونه ناجوانمردانه یی ازجفا و تفتین و تهدید دست بر نمیداشتند. حامدکرزی در این کنفرانس گفت " : **کنفرانسِ کابل پیام واضحی دارد و آن این که جهان در کنار افغانستان است و جهان با گروه القاعده مبارزه میکند)** ".درسخنانِ حامد کرزی هیچ حرفی از مبارزه علیه گروه تروریستی طالبان درمیان نبود. به این معناکه جهان درآینده، صرفاً با القاعده مبارزه خواهد نمود، نه با گروه طالبان (

اندرس فوگ راسموسن دبیرکل پیمان ناتو، بان کی مون سرمنشی سازمان ملل و برخی دیگر از مؤسساتِ معتبرِ بین المللی نیز دراین کنفرانس اشتراک داشتند. ریاست این گردهمآیی بین المللی بعهدهٔ " بانکی مون" سرمنشی سازمان ملل و حامد کرزی رییس جمهور افغانستان گذاشته شده بود .

"بان کی مون" دراین کنفرانس گفت " : **شرکت کننده گان کنفرانس کابل به افغانستان آمده اند تا بر تعهدات خود در قبال افغانستان بار دیگر تأکید کنند " .**

" هیلاری کلنتون" وزیر امورخارجهٔ ایالات متحده اظهار داشت **... " : پیشرفت در زمینهٔ مصالحه با شورشیان وابسته به این است که تا چه حدی شورشیان از گروه القاعده جدا میشوند، حقوق زنان و قانون اساسی افغانستان را می پذیرند... اگر{زنان} حضورنداشته باشند، دستاورد های افغانستان و جامعه بین المللی در افغانستان به موفقیت نخواهد رسید.. . کنفرانس کابل پیام واضحی دارد و آن این که جهان درکنار افغانستان است و جهان با گروه القاعده مبارزه میکند " . . .**

اما درعین حال، نمایندهٔ مؤسسهٔ بین المللی " اکسفام" درافغانستان، ضمن انتشارِگزارشی، پیرامونِ تدویرِ کنفرانس کابل اظهارداشت **... "** : **وعده های خشک و خالی بس است ؛ مردم افغانستان خواهان عمل واقعی هستند؛**

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ

کنفرانس باید به دلایل ریشه ای عدم توسعه و بُحران بشری موجود در افغانستان پاسخ گفته ومردم عام ِکشور را کمُک کنند تا از فقر رهایی یابند.. . درجریان نه سال گذشته، با وجود بیشتر از چهل ملیارد دالر کُمک به افغانستان، ملیونها افغان در فقر بسر میبرند، وضع امنیتی در وخیم ترین حالت پس از سقوطِ طالبان قرار دارد و کشور های تمویل کننده بصورت فزاینده ای بر راه حلهای میان ُبر و رویکرد های نظامی تمرکز مینمایند ".

خانم " شلی جکسون" مسوولِ بخش داد خواهی " اکسفام" درافغانستان گفت **" : اکثر افغانها کنفرانسهایی که در آن وزیرانِ تمام جهان در مورد آیندهٔ کشور شان بحث میکنند را تماشا میکنند، اما عملاً هیچ چیز تغییر نمیکند "...**

همچنان، دومین نشستِ سه جانبه (افغانستان – پاکستان – امریکا) به روز بیست و پنجم ماه می سال ۲۰۱۱م در کابل برگزارگردید. درنشستِ مذکور، ازطرف پاکستان، " سلمان بشیر" معاونِ وزارت امورخارجهٔ آن کشور، ازجانبِ افغانستان، " جاوید لودین" معینِ سیاسی وزارت امورخارجهٔ افغانستان و نیز "انتونی وین" معاونِ سفیرکبیر ایالات متحدهٔ امریکا درکابل اشتراک ورزیدند. قرار گزارشاتِ رسمی، منظورازاین نشست عبارت بود از **" فراهم کردن فضای اعتماد برای بازگشت طالبان به ترکیب حکومت کابل "**و " جلبِ همکاری پاکستان دراین زمینه " بوده است. نخستین نشستِ سه جانبه، قبلاً دراوایل ماه می و پس ازکشته شدنِ اسامه بن لادن درخاکِ پاکستان توسط کماندو های امریکایی، دراسلام آباد دایر شده بود .

این نشستِ سه جانبه، درسالهای بعدی نیزدرکشورهای پاکستان، تاجیکستان، ترکیه و ماسکو ادامه یافت. ولی با وجودِ تبلیغاتِ منابع غربی مبنی برمفید بودنِ چنین نشستها، نه تنها هیچ بهبودی در سیاست های افغانی جانب پاکستان رونما نگردید، بلکه این سیاستها روز تا روز خشن تر و بغرنج تر ازپیش نیزگشت، تا آنجا که مقام های نظامی پاکستان، مناطقِ مختلفِ ولایات کنر، نورستان و ننگرهار را بدون هیچ دلیل موجه، ماه ها به توپ و راکت بست و خساراتِ جانی و مالی هنگفتی به جانب افغانستان وارد آورد که طی صفحات آینده ازآن یاد خواهیم کر

کنفرانس ِلزبُن

این کنفرانس بتاریخ نوزدهم ماه نوامبرسال ۲۰۱۰ میلادی برای دو روز در لزبُن پایتخت پرتگال دایر شد. طی این نشست، مسایلی ازقبیل چگونه گی ماموریتِ پیمان ناتودرافغانستان، برنامه های ترانزیتی نیروهای نظامی، آموزشِ کارمندانِ مبارزه با مواد مخدر، تهیهٔ تجهیزاتِ مورد ضرورت برای نیروهای نظامی افغانستان درقبال خروج نیروهای خارجی ازاین کشور مورد بحث و بررسی قرار گرفت .باساس نشست ها، دید و وادید ها و تدویرِ جلسات وکنفرانسهای متعدد پیرامون افغانستان، نشستِ دیگری نیز درهفتهٔ دوم ماه می درجرمنی دایر شد که درآن وزرای امورخارجهٔ پیمان اتلانتیکِ شمالی (ناتو) اشتراک نمودند. ازداکترزلمی رسول وزیرامورخارجهٔ افغانستان نیزدراین نشست دعوت بعمل آمده بود. هرچند نشستِ مذکورغرض بحث روی قضیهٔ لیبیا **(140)** صورت گرفته بود، اما موضوع دومی مورد بحث دراجندای این کنفرانس را، مسألهٔ انتقال مسوولیت تأمین امنیت به اردو و پولیس افغانستان، خروج نسبی نیروهای ناتو وامریکا ازکشور، حمایت ازاستقراردایمی ایالات متحده درافغانستان و برگزاری کنفرانس دیگری بنام (بُن -۲) درآیندهٔ نزدیک (ماه دسامبر۲۰۱۱م) تشکیل میداد. البته، آنطورکه درصفحات قبلی تذکررفت، یکسال قبل ازآن (ماه نوامبر۲۰۱۰م) نیز چهل کشورعضو پیمان ناتو درلزبن مرکز(پرتگال) گِرد آمدند که درآن حامد کرزی رییس جمهور افغانستان، بانکی مون سرمنشی سازمان ملل، راسموسن سرمنشی ناتو و باراک اوباما رییس جمهور امریکا ازاشتراک کننده گان عمده بودند. موضوع عمده یی که طی این کنفرانس درلزبن مورد بحث وتصویب قرارگرفت، انتقال مسوولیت های امنیتی به اردوی افغانستان پس ازخروج نیروهای خارجی از افغانستان درسال ۲۰۱٤ میلادی بود. همچنان در این کنفرانس، موضوع مربوط به پروسهٔ مذاکره با گروه طالبان، تلاش برای حکومت داری خوب و رفع فساد اداری و تمرین و تجهیز افراد اردوی افغانستان تا حد حصول توانایی دفاعی چنانکه " اندرس فوگ راسموسن" دبیرکل ناتو دربرلین گفت **" : ما در برلین جمع شدیم تا تصمیم مهمی را که در لزبن گرفته بودیم ، دنبال کنیم و با متحدین خود، دو باره برخی برنامه ها را مرور کنیم "....**

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ

آنچه ازنظرافغانستان دراین نشست مهم بود این بود که کنفرانس مذکور درنهایت، فیصله نمود که غرض تجهیزوتقویت بیشتر نیروهای امنیتی افغانستان، باید ازسال ۲۰۱۱ تا ۲۰۱٤ میلادی مبلغ بیست ملیارد دالربه مصرف رسا نیده شود.

کنفرانس استانبول

چهارمین کنفرانسِ سازمان ملل برای کشورهای کمترانکشاف یافته که تعداد شان به چهل وهشت کشورمیرسد و بگونهٔ اخص، برای افغانستان، بتاریخ ماه ثور سال ۱۳۹۰ خورشیدی (دوم ماه نوامبر سال ۲۰۱۱م) با اشتراک یکصد و هفده کشورِ جهان، بیست و پنج سازمان و مؤسساتِ جهانی و با سهمگیری سرانِ پنجاه مملکت درشهراستانبول و به میزبانی کشورِترکیه دایرگردید. درکنفرانس مذکورکه " با نکی مون " سرمنشی سازمان ملل نیز سهم گرفته بود، طی سخنانی گفت **" : ممالک جهان باید در کشور های کمتر انکشاف یافته { و طبعاً در افغانستان نیز} به سرمایه گذاری ها ی عمده بپردازند، زیرا در این کشورها، منابع فراوانِ دست نخورده وجود دارد که انکشاف اقتصادی بیشترکشورهای جهان را فراهم میسازد ".**

حامد کرزی رییس جمهورِ افغانستان دراین کنفرانس گفت**... " : تجارب چند دهه ی گذشته نشان داد که تعهدات و وعده ها به تنهایی نمیتوانند سببِ انکشافِ پایدار گردند. اهدافِ کنفرانسِ استانبول نیز تنها میتواند از طریق همکاری مؤثر و صادقانه جامه ی عمل بپوشد. بنابرآن، همه ما باید برنامه عملی کنفرانس استانبول را در استراتژیهای انکشاف ملی کشورهای خویش بگنجانیم " .**

کشورهای اشتراک کننده درکنفرانس استانبول عبارت بودند ازافغانستان، ترکیه، پاکستان، هندوستان، ایران، چین، روسیه، قزاقستان، قرغزستان، تاجیکستان، ترکمنستان، ازبکستان، عربستان سعودی و امارات متحدهٔ عربی .

کشور هایی که بحیث ناظردراین کنفرانس اشتراک داشتند، عبارت بودند از فرانسه، کانادا، اتحادیهٔ اروپا، آلمان، ایتالیا، جاپان، سویدن، اسپانیا، ناروی، بریتانیا، ایالات متحدهٔ امریکا و سازمان ملل .

اعضای کنفرانس پس از جرو بحثِ لازم ، پیشبُردِ پروسهٔ صلح درافغانستان را نه تنها تأیید نمودند، بلکه بالای آن تأکید هم ورزیدند .کنفرانس همچنان از کشور های همسایه و همجوارِافغانستان با صراحت خواست تا ازمداخله درامورِاین کشورابا ورزند. در پایانِ این نشست، اعضای کنفرانس درپای سندی امضا گذاشتند که همکاریها و تقویتِ بیشتر از پیش در راستای تأمینِ امنیت، انکشاف اقتصادی، مبارزه علیه مواد مخدر و سایرِ انکشافات منطقه یی را خواهان بود **(141)** .

کنفرانس شیکاگو

کنفرانس دوروزهٔ بین المللی دیگری نیز بتاریخ بیستم و بیست و دوم ماه می ۲۰۱۲م در شیکاگو دایر گردید که درآن، علاوه از بیست وهشت عضو سازمانِ مذکور، هیأتهای بیست و دو کشور دیگربه شمول سازمان ملل، بانک جهانی، هندوستان و نهاد های بین المللی و جمعاً به تعداد شصت کشور، اعم ازارگانها، نهادها و مؤسساتِ جهانی اشتراک ورزیدند. این کنفرانس که به ابتکار امریکا و اما تحت پوششِ (ناتو) دایرگردید، روی اهدافِ مثلث آتی به بحث پرداخت :

***نقش ناتو در قرن بیست و یکم و تقویت همکاریهای آن سازمان با شرکای جهانی اش**

***ارزیابی و آسیب شناسی پروسه ی انتقال مسوولیت های امنیتی به حکومت افغانستان**

***تجدید تعهد نا تو غرض تداومِ مساعدت های مالی و حمایت های سیاسی از افغانستان پس از سال ۲۰۱٤ میلادی.**

درعین حال، جانب افغانی دراین کنفرانس، پیشنهادِ پرداخت چهاراعشاریه یک ملیارد دالردرسال را غرضِ تقویت و نگهداری ارتشِ) سه صد و پنجاه و دو هزار نفری) خویش پس ازسال ۲۰۱٤م ارائه نمود. " راسموسن" منشی عمومی سازمان اتلانتیک شمالی (ناتو)، " بانکی مون" سرمنشی سازمان ملل و " باراک اوباما" رییس جمهورایالاتِ متحدهٔ امریکا ضمن سخنرانی هایشان، درحالیکه ازاعضای سازمانِ مذکورتقاضای پرداخت سهمیه سالیانه و ادامهٔ همکاری های مالی و حمایتی برای افغانستان را بعمل آوردند، به حامد کرزی رییس جمهورافغانستان اطمینان دادند که

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ

هرچند نیرو های رزمی خارجی تا سال2014 میلادی خاک افغانستان را ترک خواهند گفت، ولی ناتو و ایالات متحدۀ امریکا نحوۀ همکاری و حضورِشان درافغانستان را پس ازآن، از شکل رزمی به شکل حمایتی درخواهند آورد. یعنی به کُمکهای شان در ساحاتِ اجتماعی، اقتصادی وسیاسی با افغانستان ادامه خواهند داد .

گوشۀ دیگر قضیه از اینقرار بود که چون ممالک اتحادیۀ اروپا، با بُحران مالی و اقتصادی دست و گریبان بوده گراف بیکاری و نا رضایتی شهروندانِ آنها سیرِ صعودی می پیمود، بنابرآن، اعضای (ناتو) نه تنها میان خودِ شان دچارنوعی اختلاف و تزلزل بودند، بلکه میخواستند هرچه زود تراز آتشِ جنگِ افغانستان دوری گزُیده و کمترین بارِمسوولیتِ مالی درقبالِ این کشور پس از سال ۲۰۱٤ میلادی را بدوش کشند. با آنهم، طوریکه درپایانِ کنفرانس گزارش داده شد، برخی از اعضای پیمان (ناتو)، مقدارسهمیۀ سالیانه شان برای تقویت و نگهداری ارتشِ افغانستان را طی کنفرانس، بدین گونه اعلام نمودند:

آلمان وجه یکصد و نود ملیون دالر (درسال)
آسترالیا دوصد و پنجاه ملیون دالر (رر)
کانادا یکصد و ده ملیون دالر (رر)
انگلستان صد ملیون دالر (رر)
ایتالیا سه صد و شصت ملیون یورو (حدود چهارصد ملیون دالر امریکایی(
امریکا دو ملیارد دالر

عده یی دیگراز اعضای (ناتو) اظهار داشتند که مقدارِ سهمیۀ مالی شان را در آینده اعلان خواهند کرد.

نکتۀ جالبِ توجه درآستانۀ تدویرِ کنفرانس شیکا گو این بود که امریکا و متحدانِ آن متوقع بودند مقام های پاکستانی، راه تدارکاتی نیرو های ناتو (از بندرگاه کراچی تا تورخمَ) را که ششماه قبل ازآن تاریخ به روی کاروان های لوژستیکی ناتو بسته بودند، قبل ازآغازاجلاس مذکورخواهند گشود، اما، پاکستانی ها دراین زمینه ازتعلل کارگرفتند و بالمقابل، رییس جمهورامریکا و منشی عمومی سازمان نا تو که قرار بود با آصف علی زرداری رییس جمهورِ پاکستان درحاشیۀ کنفرانس دیدار داشته باشند، ازاین دیدار انصراف جُستند. یعنی سیرِ رویداد های سیاسی- نظامی در منطقه طوری قدم به قدم به چرخش درآمدند که روابط گرم و محبت آمیز قبلی میان امریکا و پاکستان ظاهراً (بگونۀ مؤقت) خدشه دارگردید. به معنی دیگر، کفۀ اعتبارِ بین المللی پاکستان تدریجاً سبکترگشته و بجای آن توجه عمدۀ کشور های اروپایی و امریکایی، بخصوص پس از امضای موافقتنامه های ستراتژیک ، بجانب افغانستان تمرکز بیشتر یافت .

اما موضوعِ قابلِ یاد آوری دیگر اینست که علی رغم مراقبت و محافظتِ شدیدِ امنیتی اطرافِ محلِ کنفرانسِ شیکاگو، تظاهراتِ گسترده یی ازسوی جامعۀ مدنی وفعالانِ اجتماعی و سیاسی امریکا علیه اجلاس بین المللی مذکور به راه انداخته شد و شعار های ضد بی عدالتی، ضدِ جنگ و ضدِفقروگرسنه گی جهانی به اهتزازدرآورده شد. گزارشها درآن شب و روز، بیانگرِسرکوبِ شدیدِ تظاهرات و دستگیری تعداد زیادی از تظاهر کننده ها توسط پولیس امریکا بود. منابع خبرگزاری همچنان اطلاع دادند که دراین تظاهرات، تعداد زیادی ازسربازانِ امریکایی که ازجنگِ عراق و افغانستان برگشته اند، نیزاشتراک نموده بودند. عده یی ازاین سربازانِ امریکایی، ضمن سخنرانی های پُرشورعلیه جنگ و جنایتِ سربازانِ امریکایی دردو کشورِ فوق الذکر، مدالهای شان را از یونیفورم های خویش جدا نموده و منحیث اعتراض و نفرت علیه جنگ و خونریزی، به سوی محلِ تدویرِ کنفرانس پرتاب کردند. روزنامۀ گاردین نیز در شماره ی بیست و دوم ماه می ۲۰۱۲ خویش گزارش داد که سربازانِ معترض بحضورِ هزاران نفرتظاهرکننده، ازمردم عراق و افغانستان بخاطرِ ویران کردنِ کشورِ شان معذرت خواستند .

نظرات، انعکاسات و تحلیل های گونه گونِ سیاسی درقبال کنفرانس شیکاگو در رسانه های افغانی و غیر افغانی بروزداده شد. عده یی گفتند " **دراجلاسِ شیکاگو، هرگز از تأمینِ امنیتِ واقعی و باز سازی افغانستان ذکری بعمل نیامد**"، برخی ها اظهار نمودند که " **تقویت و نگهداری ارتشِ حقوق بگیردرافغانستان، هرگز نمیتواند اصل مشکل را حل کند** " ، بعضی ها گفتند که " **امریکا و اعضای ناتو، پس از آنکه اوضاع افغانستان را خراب تر و متشنج تر ساختند، تصمیم به ترک جنگ علیه تروریسم گرفتند، درحالیکه خطر و تهدید این بلای خونریز هنوز هم نه تنها وجود دارد، بلکه رو به تزاید هم است.** " تحلیلگران دیگرگفتند که " **در فیصله نامه ی کنفرانس شیکاگو، در اطرافِ نقش و**

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولـئ

مسوولیتِ همسایه های افغانستان درقبال تأمین و رعایت امنیت و سلامتی این کشور تماس گرفته نشده است . " بازهم، پیامد های واقعی این فیصله نامه و سایر پیمانها و تعهدات با افغانستان را، گذشتِ زمان به اثبات خواهد رسا نید.

این موضوع را نیز باید یاد آور شد که اندکی پس از کنفرانس شیکاگو، دوازدهمین نشستِ سازمان همکاریهای شانگهای که درصفحاتِ گذشته پیرامونِ آن تماسِ ضمنی گرفتیم، درهفتهٔ اول ماه جون سال ۲۰۱۲م درپیکنگ مرکزچین دایرگردید. " هوجین تاو" رییس جمهور چین ازافغانستان نیز دعوت بعمل آورد تا دراین نشست بمثابهٔ عضو ناظراشتراک نماید. بهمین اساس، حامدکرزی رییس جمهور افغانستان در رأس یک هیأت رسمی دولتی رهسپارچین گردید. در آستانهٔ این نشست اعلام گردید که افغانستان با دولت چین " اعلامیهٔ مشترک استراتژیک " به امضا رسانید. چون پذیرش افغانستان بعنوان عضو ناظرِ سازمان کنفرانس همکاریهای شانگهای ومواد و مطالب مندرج در متن اعلامیهٔ مشترک فی مابین دو کشور (چین و افغانستان)، بخصوص دربحبوحهٔ اوضاع ناامنِ منطقه، عمدتاً درارتباط باحضورسیاسی – نظامی ایالات متحده درافغانستان و همچنان، در ارتباط با پاکستان، این دوستِ دیرینهٔ چین، بسیارحساس ومهم تلقی میشود، بنابرآن، لازم دیدم چند مورد از اعلامیهٔ منتشر شده را غرض مطالعهٔ علاقه مندان در اینجا درج نمایم:

" .وانالانگسکو" سخنگوی سرمنشی سازمان ناتوگفت که **" این نشستِ بی مانندِ سرانِ ناتو است و تا حال به این سطح گسترده، دایر نشده بود"...**

در این کنفرانس چند موضوع مهم به تصویب رسید :

1)امریکا و ناتو تا سال ۲۰۱٤ میلادی مسوولیت مربوط به تأمین امنیت را به نیروهای مسلح افغان خواهد سپرد.

2) پرداخت (چهارملیارد دالر) مخارج نیرو های مسلح افغانستان پس از سال ۲۰۱٤ میلادی ازسوی کشور های عضو پیمان ناتو

3) تجهیز، تقویت و بالا بردنِ کمیت نیرو های مسلح افغانستان تا سه صد و پنجاه هزارنفر

4) دفاع هوشمندانه یا استقرار تکنالوژی پیشرفتهٔ موشکی در خاک افغانستان (۱٤۲)

چون کنفرانس شیکاگو درذات خودش، چرخشگاهِ اقدامات و فعالیتهای آیندهٔ نیرو های ناتو در افغانستان را تشکیل میداد، بنابرآن، خواستم اعلامیهٔ رسمی و صادر شدهٔ آنرا نیزدر اینجا بگنجانیم :

"اعلامیهٔ کنفرانس سرانِ ناتو در مورد افغانستان:

مقدمه : ملل کُمک کننده به ایساف و حکومتِ جمهوری اسلامی افغانستان، برای تجدید تعهداتِ استوارِ خود برای افغانستانی مستقل، امن و دموکراتیک، در شیکاگوبا هم دیدار نمودیم. در امتدادِ ستراتژی که ما در نشستِ سرانِ درلزبنِ پرتگال بدان موافقت نمودیم، ماموریتِ ایساف تا ختمِ سال ۲۰۱٤ پایان خواهد یافت. اما بعد ازآن، افغانستان تنها نخواهد ماند. ما بار دیگر تصریح مینماییم که مشارکتِ نزدیکِ ما بعد از اتمامِ دورهٔ انتقال تداوم خواهد داشت. درده سال مشارکتِ ما، زنده گی شهروندانِ افغانستان به طور بارزی در عرصه های امنیت، آموزش، حفظ صحت، فرصتهای اقتصادی و همچنان تضمینِ حقوق و آزادیها، بهبود یافته است . کار های زیادی است که باید انجام پذیرد، اما قویاً مصمم هستیم تا مشارکتِ خویش را برای حفاظت از پیشرفت های مطمئنی که ما یکجا در دههٔ گذشته بدست آورده ایم، تداوم بدهیم . بنابراین ، ملِ همکار با ایساف به حمایتِ خویش از افغانستان درمسیرش به سمت خود اتکایی درامنیت، حکومت داری توسعه یافته و انکشاف اقتصادی و اجتماعی ادامه خواهند داد. این امر، افغانستان را از اینکه بار دیگر بعنوان پناهگاهی امن برای تروریستان که تهدید هایی برای امنیت افغانستان، منطقه و جهان هستند، مبدل گردد، مصوون میسازد. یک افغانستان امن و با ثبات ، همکاری قابل توجهی را برای منطقه خود که در عرصه های امنیت ، ثبات و توسعه به هم پیوسته است ، ارزیابی میدارد .

-1افغانستان و ملل ایساف در عزت بخشیدن به همهٔ آنان- افراد ملکی یا نظامی ، افغان یا خارجی، که زندگیشان را برای دستیابی به یک افغانستان موفق،صلح آمیز و با ثبات از دست داده اند، هم نظر اند. ما ستایش ویژهٔ خود را از رشادتِ نیرو های مسلح افغانستان و کشور های عضو ایساف که فعالانه، آموزش را پیش میبرند وهر روز

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ

پا به پای یکدیگر، میرزمند، ابراز می کنیم. ما مصمم هستیم که قربانی های ما بوسیلهٔ مشارکت قوی دراز مدت ما، که آیندهٔ بهتری را برای مردم افغانستان به ارمغان خواهد آورد، به حق دانسته خواهد شد .

اصول عمومی:

2 -تلاشهای ما بخشی از تداخل گستردهٔ جامعهٔ جهانی ، چنانچه در کنفرانس کابل که در جولای سال ۲۰۱۰ برگزار شد، پروسهٔ استانبول در بارهٔ امنیت و همکاری منطقوی که در نومبر سال ۲۰۱۱ برگزار گردید و کنفرانس بُن در دسمبر ۲۰۱۱ بدان اشاره رفت، میباشد .

3 - ما تعهداتِ راسخِ متقابل را که در کنفرانس بُن مؤرخ ۵ دسمبرصورت گرفت و اساس مشارکتِ دراز مدتِ ما راتشکیل میدهد، به یاد داریم. دراین زمینه حکومتِ جمهوری اسلامی افغانستان تصمیم قاطع خویش را در رسیدگی به تعهدات خود برای یک جامعهٔ دموکراتیک مبتنی برحاکمیتِ قانون و حکومتداری خوب ، به شمولِ پیشرفت درمبارزه با فساد، جایی که حقوق بشر و آزادیهای بنیادینِ شهر وندانش به شمول برابری مردان و زنان و مشارکتِ فعال هر دو گروه در جامعهٔ افغانی، احترام میشود، تأیید مینماید .

پروسه های انتخاباتی پیش رو باید باتمام حرمت باحاکمیتِ ملی افغانستان و در مطابقت با قانون اساسی افغانستان انجام یابد. شفافیت، فراگیری و اعتبار آنها نیز حایز اهمیتِ بزرگ خواهد بود. در این زمینهٔ، پیشرفتِ مداوم در راستای این اهداف قوای بین المللی حافظِ صلح را در جهتِ فراهم آوری حمایت تا سال ۲۰۱٤ و بعد ازآن تشویق خواهد نمود -4 .ما براهمیتِ مشارکتِ کاملِ زنانِ افغان در باز سازی، روندهای سیاسی و پروسهٔ صلح و آشتی در افغانستان و نیاز به احترام به ترتیباتِ نهادی حفاظت کننده از حقوقِ شان، تأکید مینماییم. ما به تطبیق قطعنامهٔ شماره ۱۳۲۵شورای امنیت سازمان ملل متحد در خصوص زنان، صلح و امنیت متعهد باقی خواهیم ماند. ما همچنان نیاز برای محافظتِ اطفال در مقابلِ تأثیراتِ زیان آورِ منازعاتِ مسلحانه را در مطابقت با قطعنامه های مربوطهٔ شورای امنیت ملل متحد درک مینماییم .

تکمیل نقشهٔ راه لزبن و بنا نهادنِ مشارکت با دوام:

-۵ درلزبُن، در نومبر ۲۰۱۰، ما در خصوص انتقال مرحله ای مسوولیتهای امنیتی ازایساف به نیرو های ملی امنیتی افغان تصمیم گرفتیم تا افغانها را برای اخذ مسوولیتِ کامل امنیتی شان توانمند نموده باشیم. حکومت جمهوری اسلامی افغانستان و نا تو- ایساف به این استراتژی انتقال که در ماه جولای ۲۰۱۱ شروع گردید، متعهد باقی می مانند. پروسهٔ انتقال به طور برگشت نا پذیرجریان دارد و الی ختم سال ۲۰۱٤ تکمیل خواهد گردید. ما همچنان در این زمینه اهمیتِ همکاری جامع و بهبودِ مداوم در حکومت داری و انکشاف را درک مینماییم .

6 -مرحلهٔ سوم انتقالِ مسوولیت های امنیتی توسط رییس جمهور کرزی بتاریخ ۲٤ ثور۱۳۹۱ اعلام شد . این بدین معناست که به زودی دیده خواهد شد که ۷۵ درصد از جمعیت افغانستان در نواحی ای زندگی میکنند که نیرو های ملی امنیتی افغانستان رهبری امنیتِ آن نواحی را به دست دارند. الی اواسط سال ۲۰۱۳ همه بخشهای افغانستان پروسهٔ انتقال را آغاز کرده خواهد بود و نیرو های افغان در رأس امنیت همه سر زمینشان قرار خواهند داشت . این امر، مرحلهٔ برجسته و مهمی در نقشهٔ راه لزبن را نشان خواهد داد. ایساف با ماموریت خود، نیرو های خود را به صورت تدریجی و مسوولیت پذیرانه تا ۳۱ دسامبر ۲۰۱٤ خارج خواهد ساخت .

-7موفقیت پروسهٔ انتقال با پیشرفتِ قابل ملاحظهٔ نیرو های ملی امنیتی افغان از زمان لزبن در عرصه های توانمندی و مسلکی سازی، تحقق خواهد یافت. سر بازانِ افغان به طور افزاینده رهبری عملیاتها را در کشور شان به عهده دارند.

توانمندی نیرو های افغان ، هم پولیس و هم اردوی ملی، قادر به حفظ امنیت مناطقی که وارد پروسهٔ انتقال گردیده ثابت شده است .

-8تکمیلِ پروسهٔ انتقال به معنای پایان تعهدات جامعهٔ جهانی در قبالِ ثبات و توسعهٔ افغانستان نیست. افغانستان و ناتوباری دیگر تعهد خویش را برای توسعهٔ بیشترِ مشارکتِ دوامدار افغانستان ناتو که درسال ۲۰۱۰

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ

درلزبن امضا شد، در تمامی ابعادِ آن تا سال ۲۰۱٤ و پس ازآن، به شمول تدوین طرح درستکاری) انتگریتی انشیتف) تصریح مینمایند. دراین زمینه حکومتِ جمهوری اسلامی افغانستان و مقاماتِ ناتو، مشورتهای خویش را در راستای شکل دهی مشارکتِ دوامدار، تعمیق خواهند بخشید .

-9بهرصورت، ما از اینکه تعدادی از کشورهای عضو ایساف موافقتنامه های مشارکتِ دو جانبه با حکومت جمهوری اسلامی افغانستان را به امضا رسا نده اند، استقبال مینماییم. این چارچوب های مشارکتِ دو جانبه اساس همکاری و دوستی میان یک افغانستانِ مستقل، دارای حاکمیتِ ملی و دموکراتیک با کشور های متذکره را بر مبنای مساوات و منافع متقابل تشکیل میدهد .

پس از ۲۰۱٤:

10 -به هدف حفظ و تقویت ترقی قابل ملاحظه و دست آوردِ مشترکی که به دست آمده است ، کشورهای ایساف بالای تعهدِ دوامدارِ خویش به امنیتِ افغانستان پس از سال ۲۰۱٤مجدداً تأکید مینمایند. دولت جمهوری اسلامی افغانستان به استقبال از این حمایت ادامه میدهد .

11 -ایساف به شمولِ ماموریتِ آموزشی ناتو درافغانستان، در رسیدنِ نهاد های امنیتی افغان به سطح بالای توانمندی وظرفیت، یک نقشِ کلیدی بازی نموده است .دولت جمهوری اسلامی افغانستان مجدداً تصریح مینماید که ناتو با دیگر کشورهای همکار هنوز هم در آموزش، مشورت دهی و کمُک به نیرو های ملی امنیتی افغان نقش اساسی دارند و از این سازمان میخواهد تا به حمایتِ خویش دراین زمینه ها ادامه بدهد. با تکمیلِ پروسهٔ انتقالِ مسوولیت های امنیتی درختم سال ۲۰۱٤، ماموریتِ ناتو ازحالتِ محاربوی به یک ماموریت جدید، یعنی ارائهٔ آموزش، مشورت و کمُک تغییر خواهد کرد که با ماموریتِ فعلی ایساف متفاوت خواهد بود .

12 -ما موافقیم تا برای ایجادِ همچون یک ماموریتِ جدید تحت رهبری نا تو کار نماییم. ما اطمینان خواهیم داشت که این ماموریتِ جدید دارای یک بنیان حقوقی درست، مانند قطعنامه یی از شورای امنیت سازمان ملل متحد میباشد .

حمایت از قوای امنیتی ملی افغانستان

13 -افغانستان با حمایتِ کشور های عضو ایساف به انکشاف نیرو های امنیتی که تحتِ حاکمیتِ قانون اساسی بوده و توانایی تأمینِ امنیتِ تمام اتباع افغانستان را داشته باشند، متعهد میباشد. قوای امنیتی ملی افغان تحت رهبریِ ُملکی مؤثر در تطابق با حاکمیتِ قانون و احترام به حقوق بشر وظیفه اجرا خواهد کرد.

14 -درکنفرانس بین المللی بُن پیرامونِ افغانستان که به تاریخ ٥ دسمبر ۲۰۱۱ برگزار شد، جامعهٔ جهانی تصمیم گرفت تا از آموزش، تجهیز، تمویل و انکشاف توانایی های قوای امنیتی افغان پس از ختم پروسهٔ انتقالِ حمایت نماید. کشورهای عضو ناتو و ایساف تعهدِ قوی خویش را نسبت به این پروسه یک بار دیگر بیان میدارند و نقش خویش را در راستای پایدارِ مالی قوای امنیتی ملی افغانستان ایفا خواهند کرد. ما همچنین از جامعهٔ جهانی میخواهیم تا به این پایداری دراز مدت متعهد گردند. سرعت و اندازهٔ تقلیلِ تنظیم شده قوای امنیتی ملی افغان از نقطهٔ اوج به یک سطح پایدار با درنظر داشتِ شرایط بوده و تصمیم در مورد آن توسط دولتِ جمهوری اسلامی افغانستان در مشورت با جامعهٔ بین المللی گرفته میشود. مُدل مقدماتی تعریف شده از جانبِ جامعهٔ جهانی و دولت افغانستان، تعداد آیندهٔ قوای امنیتی ملی افغان را به تعداد مجموعی ۲۲۸٥۰۰ با بودجهٔ تخمینی چهار اعشاریه یک ملیارد دالر امریکایی تجسم مینماید و این مُدل با در نظر داشتِ شرایطِ محیطِ امنیتی موجود به صورت منظم مورد تجدید نظر قرار خواهد گرفت .

15 -حفظ یک قوای کافی با توانایی امنیتی، مسوولیتِ دولت جمهوری اسلامی افغانستان با حمایت جامعهٔ جهانی میباشد. منحیث جزیی از جامعهٔ گستردهٔ جهانی و با در نظر داشتِ تقویتِ میکانیزم های موجود، ما سهمِ خویش را در زمینه انکشاف هرچه بیشترِ میکانیزم های مناسب، همسان و مؤثر تمویل و تنظیم هزینه برای تمام شعب قوای امنیتی ملی افغانستان ایفا خواهیم کرد. این میکانیزم ها انعطاف پذیر، شفاف، قابل توضیح و سود آور بوده و

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولـئ

مشمول اقداماتی در امرِ مبارزه با فساد میباشد .این ها تفکیک بین وجوهِ مالی برای اردو و پولیس و همچنان انکشافِ بیشتر ظرفیت در داخل وزارت خانه ها و نهاد های امنیتی افغان خواهد بود .

16 -با توسعهٔ اقتصاد افغانستان و رشد عواید داخلی، اندازهٔ سهم سالانهٔ افغانستان به صورت فزاینده از رقم ابتدایی ۵۰۰ ملیون دالرامریکایی درسال ۲۰۱۵ به شکلی افزایش خواهد نمود که حد اکثرالی سال ۲۰۲٤ افغانستان مسوولیتِ کاملِ تمویلِ قوای امنیتی خویش را به دوش گیرد. در روشنایی این نکته، درجریان دههٔ تحول ، ما توقع داریم که کشورهای کمُک کنندهٔ بین المللی مقدار سهم کُمک مالی خویش را متناسب با خواستِ دولت افغانستان مبنی بر ازدیادِ مسوولیت های مالی آن کاهش خواهند داد .

17 -با انکشاف و مسلکی شدنِ بیشترِ پولیس ملی افغان، آنها در راستای یک نیروی پایدار، قابل اعتبار و حسابده به صفتِ نیروی حاکمیتِ قانون رشد خواهند نمود که مسوولیتِ اساسی امنیتِ داخلی را بدوش خواهند داشت. این نیرو باید توانایی حفظِ نظم و آرامش را برای مردم افغان منحیث بخشی از سیستمِ تنفیذِ قانون گستردهٔ افغانستان داشته باشد. این امر مستلزمِ پلان مناسبی است که از جانبِ دولت جمهوری اسلامی افغانستان در حمایتِ مناسب بوردِ بین المللی همآ هنگی پولیس (آی.پی.سی.بی (یا نهادِ جایگزین آن ایجاد خواهد شد. اردوی ملی و پولیس ملی افغانستان هر دو یکجا نقش اساسی را در تأمینِ ثبات، حمایت از حکومتداری مشروع و انکشاف پایدار اقتصادی در سرتاسر کشور بازی خواهند کرد .

به سوی یک افغانستان صلح آمیز، با ثبات و مرفه

18 -یک پروسهٔ سیاسی که به مصالحه و ادغامِ مجدد موفقانه منتج گردد، برای یک افغانستان صلح آمیز و با ثبات اهمیت کلیدی دارد. در این مورد ما بالای اهمیتِ اصولی که درکنفرانس بُن روی آنها تصمیم گرفته شد یک بار دیگر تأکید مینماییم. این ها پروسه یی اند که به مصالحه می انجامد و باید به رهبری و مالکیتِ واقعی افغانها صورت بگیرد، باید فرا گیر باشد، از منافع مشروع تمام مردم افغانستان بدون در نظر داشت جنسیت و وضعیت نمایندگی کند. مصالحه باید شاملِ تأییدِ مجددِ حاکمیتِ ملی ، ثبات و یکپارچگی افغانستان؛ محکوم کردنِ خشونت، قطع رابطه با تروریسم بین المللی و احترام با قانون اساسی افغانستان به شمول احکامِ حقوق بشری آن، خاصتاً در مورد حقوق زنان باشد .

19 -یک افغانستانِ صلح آمیز، با ثبات و مرفه مسلماً به انکشاف اجتماعی و اقتصادی تما م منطقه کُمک خواهد نمود و موجبِ پیشرفت در امرِ مبارزه با قاچاقِ مواد مخدر، مهاجرتِ غیر قانونی، تروریسم و جرایم میشود. دراین مورد همکاری و حمایتِ منطقوی برای ثبات در افغانستان کلیدی میباشد. دو نشستِ مهمِ دیگر در جهتِ تأمینِ تعهدِ آیندهٔ شرکای منطقه ای و بین المللی در راه است . کنفرانسِ وزرا درکابل در مورد پروسهٔ استانبول که قرار است یک راهکارمقدماتی و تدابیرِ اعتماد سازی را به راه اندازد و درکنفرانس توکیو، جامعهٔ جهانی و رهبری افغانستا ن یک چارچوب را برای کمُک های انکشاف آینده به بحث خواهند گرفت .

20 -وظیفهٔ ما هنوز به اتمام نرسیده است. اما در روشنایی دست آورد های عمدهٔ ما و با تقویتِ هرچه بیشترِ تعهد محکم و مشترکِ ما، مطمئن هستیم که مشارکتِ قوی ما به آیندهٔ بهتر افغانستان منتهی خواهد شد .

این اعلامیه، توسطِ سرانِ دولت و حکومت افغانستان و ملل اشتراک کننده در قوای حافظ صلح بین المللی تحت رهبری ناتو صادر شد 143) " .

(ادامه دارد)

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولـئ

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولـئ